

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
15 У 15732/18
02.02.2021. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Радојке Маринковић, председника већа, мр Весне Чогурић и Маје Панић, чланова већа, са судским саветником Сандом Грујић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ул. ..., чији је пуномоћник Иван Д. Нинић, адвокат из Београда, ул. Краљице Марије број 12, ради поништаја решења туженог Министарства правде Републике Србије, број 740-08-01804/2014-22 од 07.08.2018. године, у предмету разрешења јавног извршитеља, у нејавној седници већа, одржаној дана 02.02.2021. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, ставом првим диспозитива јавни извршитељ АА, овде тужиља, именована решењем министра правде, број 740-08-01804/2014-22 од 27.06.2014. године, за подручје Вишег суда у ... и Привредног суда у ..., са седиштем у ..., улица ..., разрешена је дужности јавног извршитеља од дана пријема решења. Ставом другим диспозитива одређено је да делатност јавног извршитеља АА, наставља јавни извршитељ ББ, именован решењем министра правде, број 740-08-01793/2014-22 од 27.06.2014. године, који привремено преузима послове док новоименовани јавни извршитељ не почне да ради, а ставом трећим одређено је да ће се наведено решење објавити у “Службеном гласнику Републике Србије”.

Тужбом, поднетом Управном суду, преко пуномоћника, дана 30.08.2018. године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је тужени пропустио да тужиљу упозна са садржајем писмене исправе-уверења које је издао Покрајински секретеријат 02.04.2018. године, односно пропустио је да тужиљи омогући да се, након што се упозна са садржајем

исправе, која је садржана у спису предмета органа који води поступак, на наводе из исте писмено изјасни, а све из разлога што наведена исправа задира у тужилина права и правне интересе, а тужила први пут за постојање такве исправе сазнаје након што јој је решење уручено. Даље наводи да из оправданих разлога није положила правосудни испит и поред чињенице да је полагање истог благовремено пријављено за децембарски рок 2017. године, те да је акутно нарушено здравствено стање за последицу имало немогућност тужиле да приступи полагању правосудног испита, у вези које чињенице је тужила приложила валидне доказе. Указује да орган није извео доказе увидом у исправе које је уз изјашњење од 03.05.2018. године приложила и предложила нити је такво поступање образложио. Наводи да се тужени није ближе одредио ни према чињеници да је тужила поднеском од 04.06.2018. године доставила уверење о положеном правосудном испиту број 128-152-2093/2017 од 24.05.2018. године. Истиче да у моменту доношења оспореног решења не постоје разлози за тужилино разрешење, те да одлука о разрешењу није сразмерна сврси и циљу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, односно да у моменту доношења одлуке нису наступили разлози за разрешење прописани наведеном законском одредбом, јер на дан 07.08.2018. године тужила испуњава све услове за обављање делатности јавног извршитеља прописане чланом 471. наведеног закона. Даље наводи да је тужени пропустио да наведе да ли је у спроведеном поступку извршио увид у Именик јавних извршитеља и заменика јавних извршитеља, а како би утврдио да ли тужила има заменика који би наставио са обављањем послова тужиле. Указује да је тужени разрешио и неколицину других јавних извршитеља, из истих разлога као и тужилу, односно због чињенице да закључно са 01.01.2018. године нису положили правосудни испит, али да су поједини јавни извршитељи наставили несметано да обављају делатност те нису извршили примопредају предмета, односно није извршено привремено преузимање послова од стране другог јавног извршитеља, што није случај са тужилом која је ту обавезу извршила у складу са обавезујућом изреком побијаног решења. Наводи да је тужени у поседу службеног сазнања које произлази из Система аутоматске обраде података код туженог да су и низ других лица која обављају делатност јавног извршитеља положила испит након 01.01.2018. године и то током јануара, фебруара и марта 2018. године, али да у вези са тим није окончао управни поступак актом о разрешењу, као што је то случај са тужилом, и сва лица у таквом статусу несметано обављају делатност јавног извршитеља. Сматра да наведено непоступање туженог представља кат дискриминације по основу рада, односно да неједнаким поступањем тужени настоји да фаворизује поједине извршитеље, што кроз пролонгирање разрешења, што кроз институт понављања управног поступка. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, као и да обавезе туженог да јој надокнади све трошкове поступка по АТ и ТТ.

Тужени орган је доставио списе предмета и одговор на тужбу, у коме наводи да остаје при разлозима из оспореног решења и да је неспорно утврђена чињеница да тужила није положила правосудни испит, те да је неоснован навод тужиле да чињенично стање није утврђено. У погледу тужбених навода да је тужила у неравноправном положају са осталим јавним извршитељима који нису положили правосудни испит до 01. јануара 2018. године, а који су наставили да обављају делатност, тужени орган наводи да су без законског упоришта, имајући у виду да динамику доношења решења о разрешењу јавних извршитеља из разлога прописаних у

одредби члана 548. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу не треба доводити у питање, будући да је тужени орган у истоветним ситуацијама поступао на идентичан начин. Даље наводи да је у надлежности туженог и вођење именика јавних извршитеља и заменика јавних извршитеља, те је туженом била позната чињеница да тужила у тренутку доношења побијаног решења није имала именованог заменика, те не стоје тужбени наводи да тужени није утврдио чињеницу да ли је тужила имала именованог заменика. Указује да се не може говорити ни о дискриминацији у односу на јавне извршитеље за које је покренут поступак понављања поступка, имајући у виду да се покренути поступци воде по поднетим захтевима за понављање поступка, а да тужила исти није ни поднела. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), испитујући законитост оспорене одлуке у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је решењем министра правде, број 740-08-001804/2014-22 од 27.06.2014. године, тужила именована за јавног извршитеља за подручје Вишег суда у ... и Привредног суда у ..., са седиштем у ..., улица Тужени орган је увидом у списе предмета о именовању јавног извршитеља, број 740-08-01804/2014-22, прибављањем информације од Покрајинског секретеријата за образовање, прописе, управу и националне мањине-националне заједнице Нови Сад, као и провером кроз Систем аутоматске обраде података који за Министарство правде води Управа за заједничке послове, путем кога се евидентирају лица са положеним правосудним испитом, нашао да тужила, јавни извршитељ, до 01.01.2018. године није положила правосудни испит. Како и из изјашњења тужиле од 03.05.2018. године, произилази да правосудни испит није положила, то је тужени орган нашао да су се стекли услови за разрешење тужиле дужности јавног извршитеља, те је у складу са одредбом члана 487. тачка 1) и 489. Закона о извршењу и обезбеђењу, а у вези са чланом 548. став 2. и 3. одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 487. тачка 1) Закона о извршењу и обезбеђењу (“Службени гласник РС”, број 106/15 и 113/17) прописано је да се јавни извршитељ разрешава ако престане да испуњава услове за делатност јавног извршитеља.

Одредбом члана 488. став 1. истог закона, прописано је да поступак одлучивања о разрешењу јавног извршитеља покреће министар, на предлог Коморе или на сопствену иницијативу. Ставом 2. истог члана прописано је да се јавном извршитељу пружа прилика да се пред министром изјасни о томе да ли постоје разлози за разрешење, изузев кад му је изречена дисциплинска мера трајне забране делатности јавног извршитеља. Ставом 3. истог члана прописано је да о томе да ли постоје разлози за разрешење одлучује министар.

Одредбом члана 489. став 1. истог закона прописано је да кад јавном извршитељу престане делатност, наставља је његов заменик, а ако нема заменика министар именује другог јавног извршитеља са тог подручја који привремено преузима његове послове. Ставом 2. истог члана прописано је да се заменик именује у решењу којим се јавни извршитељ брише из Именика јавних извршитеља и заменика јавних извршитеља, или у решењу којим се утврђује да је јавни извршитељ навршио радни век или којим се јавни извршитељ разрешава или у посебном решењу.

Одредбом члана 548. став 2. истог закона, прописано је да су извршитељи и заменици извршитеља који су именовани или буду именовани до 1. јула 2016. године дужни да положи правосудни испит до 1. јануара 2018. године, а ставом 3. истог члана, прописано је да ће, ако до 1. јануара 2018. године не положи правосудни испит, бити разрешени.

Према оцени Управног суда, правилно је поступио тужени орган када је оспореним решењем, коначним у управном поступку, разрешио тужиљу дужности јавног извршитеља, те одредио извршитеља који ће привремено преузети њене послове, с обзиром да је без повреда правила поступка, правилно и потпуно утврђено чињенично стање, па је правилно примењено и материјално право оспореним решењем. Ово стога што је неспорно утврђена чињеница да тужиља у време именовања 2014. године није имала положен правосудни испит, нити је тај испит положила до 01.01.2018. године, а одредбом члана 548. Закона о извршењу и обезбеђењу, изричито је прописано да је дужна да правосудни испит положи до 1. јануара 2018. године, што тужиља није учинила, те је правилно тужени орган поступио када је донео оспорено решење и тужиљу разрешио дужности јавног извршитеља.

Суд је ценио наводе тужбе, али налази да су исти без утицаја на другачије одлучивање о законитости оспореног решења имајући у виду чињеницу, коју тужиља не спори, да правосудни испит није положила до 1. јануара 2018. године те императивну норму одредбе члана 548. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, да ће јавни извршитељи и заменици извршитеља који су именовани или буду именовани до 1. јула 2016. године бити разрешени ако до 1. јануара 2018. године не положи правосудни испит.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на њен успех у овој управној ствари, па је, применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 72/11...18/20), чије се одредбе у управном спору сходно примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 02.02.2021. године, 15 У 15732/18

Записничар
Санда Грујић,с.р.

Председник већа – судија
Радојка Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН